U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelky **Z. G.**, za účasti **Finančního úřadu v Prostějově,** se sídlem v Prostějově, Křížkovského 1, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 2. 2006, č. j. 31 Ca 177/2005 - 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 3. 2. 2006, č. j. 31 Ca 177/2005 - 22 vyzval stěžovatelku, aby do 10 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, který činí 2000 Kč s tím, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení bude zastaveno. Současně krajský soud stěžovatelku poučil, že proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

Stěžovatelka podala proti tomuto usnesení kasační stížností, v níž mj. požádala o přiznání odkladného účinku, o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce. Napadené usnesení označila za nezákonné. Celá věc je podle jejího názoru zjevně vedena tak, že stěžovatelka není v rovnoprávném postavení před soudem. Přesto, že doložila svůj nárok na osvobození od soudních poplatků, stačilo, aby se soud jen domníval, že nebude mít v řízení úspěch a tak jí dal předem na vědomí, jak věc dopadne, i když řízení ještě nebylo ukončeno.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil obsah kasační stížnosti a dospěl k závěru, že ani při extenzivním výkladu nelze dovodit, že by směřovala rovněž proti usnesení krajského soudu ze dne 21. 12. 2005 č. j. 31 Ca 177/2005 - 21, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatelka totiž na několika místech kasační stížnosti výslovně uvedla, že ji podává proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 2. 2006, č. j. 31 Ca 177/2005 - 22.

Po tomto zjištění se Nejvyšší správní soud zabýval podanou kasační stížností z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. není kasační stížnost přípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

Krajský soud napadeným usnesením ze dne 3. 2. 2006 pouze vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku ve výši 2000 Kč za podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu o posečkání daně z převodu nemovitosti. Usnesením takového charakteru však není rozhodováno o povinnostech stěžovatelky ve věci samé, ale je jím jen upraveno vedení řízení. Napadené usnesení je proto rozhodnutím nemajícím vliv na rozhodnutí ve věci samé, kde odnětí možnosti brojit proti němu kasační stížností nijak nezkracuje stěžovatelku v právech účastnice řízení. Zastavil-li by totiž krajský soud v důsledku nesplnění poplatkové povinnosti ve věci řízení, je zachována možnost obrany podat proti rozhodnutí o zastavení řízení kasační stížnost (shodně i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47, www.nssoud.cz.). Kasační stížnost v této věci tak směřuje proti rozhodnutí, jímž krajský soud upravil vedení řízení, a je proto nepřípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Nejvyšší správní soud, s ohledem na zjevnou nepřípustnost kasační stížnosti, shledal v souladu se zásadou procesní ekonomie správným postup krajského soudu, který předložil věc k rozhodnutí o kasační stížnosti, aniž by rozhodoval o žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení právního zástupce. Je tomu tak proto, že v případě vyhovění žádosti o osvobození od soudního poplatku pro řízení o kasační stížnosti, by se na skutečnosti, že tento poplatek nebyl zaplacen nic nezměnilo. V případě zamítnutí žádosti by krajský soud následně stěžovatelku vyzval k zaplacení soudního poplatku, který by byl po odmítnutí kasační stížnosti jako nepřípustné vrácen (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů per analogiam).

Smyslem povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je pak zajištění odborné právní pomoci účastníkům řízení. Ustanovil-li by krajský soud stěžovatelce pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokáta, nebo by zamítl její žádost a vyzval ji k tomu, aby si advokáta pro řízení o kasační stížnosti zvolila, na zjevné nepřípustnosti kasační stížnosti a jejím odmítnutí Nejvyšším správním soudem by se ničeho nemohlo změnit.

Nejvyšší správní soud rovněž vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. a dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím podání. Při rozhodnutí o kasační stížnosti je pak rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu